

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 1To/101/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1414010057
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 08. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Kamil Ivánek
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2014:1414010057.1

Uznesenie

Krajský súd v Bratislave, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Kamila Ivánka a sudcov JUDr. Ivety Zelenayovej a JUDr. Magdalény Blažovej, v trestnej veci proti obžalovanému A. A., stíhanému pre prečin ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 1 Tr. zák., o odvolaní obžalovaného proti rozsudku Okresného súdu Bratislava IV sp. zn. 3T/17/2014 zo dňa 22.05.2014, na verejnom zasadnutí konanom dňa 27. augusta 2014 takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. por. odvolanie obžalovaného A. A., nar. X.X.XXXX v A. sa z a m i e t a .

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom súdu I. stupňa bol obžalovaný A. A. uznaný za vinného z prečinu ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 1 Tr. zák., na tom skutkovom základe, že

dňa 16.07.2013 o 14.30 h v Bratislave, na G. ulici č. 7/A, v B. O. Ž., s hladinou alkoholu v dychu 1,44 mg/l vykonávala zamestnanie ošetrovateľa, hoci v jeho opatere bolo v tom čase počas pracovnej zmeny 16 pacientov postihnutých demenciou Alzheimerového typu, prejavujúcou sa dezorientáciou postihnutej osoby, ktorí boli úplne odkázaní na opateru obvineného, pričom obvinený v rámci náplne práce počas kritickej pracovnej zmeny mal taktiež pomáhať premiestňovať sa takto postihnutých pacientov so sťažnou mobilitou a v dôsledku opitosti obvineného hrozil ich pád a zranenie, mal zabezpečovať polohovanie pacientov, ktoré mohol zanedbať, mal na starosti podávanie stravy pacientom a u pacientov odkázaných na diétnu stravu hrozilo, že im nebude podaná správna strava, ďalej mal zabezpečovať kŕmenie pacientov, pri ktorom hrozilo ich udusenie, taktiež mal zabezpečovať dodržovanie pitného režimu, pričom v tom čase bolo extrémne teplo.

Súd I. stupňa pre uvedený prečin obžalovaného A. A. podľa § 289 ods. 1 Tr. zák., § 38 ods. 3, § 36 písm. I/ Tr. zák. odsúdil k trestu odňatia slobody vo výmere 3 mesiace.

Podľa § 49 ods. 1 písm. a/ Tr. zák. súd obžalovanému výkon uloženého trestu podmiennečne odložil.

Podľa § 50 ods. 1 Tr. zák. mu určil skúšobnú dobu podmiennečného odsúdenia v trvaní 18 mesiacov.

Podľa § 61 ods. 1, ods. 2 Tr. por. k trestu zákazu činnosti spočívajúci v zákaze vykonávať zamestnanie ošetrovateľa v trvaní 2 roky.

Podľa § 79 ods. 2 písm. d/ Tr. zák. mu bolo uložené ochranné protialkoholické liečenie ambulantnou formou.

Proti tomuto rozsudku podal v zákonnej lehote dňa 17.07.2014 na čl. 105 odvolanie proti výroku o treste zákazu činnosti a proti výroku o uložení ochranného liečenia obžalovaný A. A., v ktorom uviedol, že na výkon práce ošetrovateľa, nakoľko má zaplatené kurzy opatrovateľa, nie ošetrovateľa má zákaz na 2

roky, ktorý prosí zrušiť. Protialkoholické liečenie absolvoval na Hraničnej ulici v Bratislave minulý rok, taktiež od toho roku abstínuje. Chodí dobrovoľne na skupiny čistých, pre lieky každý polrok, môže a bude chodiť na dobrovoľné posilovačky na Hraničnú po dvoch týždňoch na detoxe.

Vo veci bol určený termín verejného zasadnutia na deň 27.08.2014, na ktorý bol riadne a včas predvolaný obžalovaný A. A., čo preukazuje doručka zo dňa 13.08.2014, obžalovaný sa však nedostavil a svoju neúčast' žiadnym spôsobom neospravedlnil. Vzhľadom na skutočnosť, že boli splnené všetky zákonné podmienky, odvolací súd v súlade s § 293 ods. 5 Tr. por. vykonal verejné zasadnutie v neprítomnosti obžalovaného A. A..

Na verejnom zasadnutí konanom dňa 27.08.2014 zástupkyňa Krajskej prokuratúry navrhla podané odvolanie ako neďôvodné zamietol.

Krajský súd v Bratislave, ako súd odvolací (§ 315 ods. 1 Tr. por.), primárne konštatoval prípustnosť odvolania (306 ods. 1 Tr. por.) a tým absenciu dôvodov u nich na rozhodnutie podľa § 316 ods. 1 alebo ods. 3 Tr. por. a preto podľa § 317 ods. 1 Tr. por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo, riadiac sa pritom zásadou, že na chyby, ktoré neboli odvolaním vytykané, prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por. a dospel k záveru, že odvolanie obžalovaného A. A. nie je dôvodné.

Podľa § 317 ods. 1 Tr. por. ak nezamietne odvolací súd odvolanie podľa § 316 ods. 1 alebo nezruší rozsudok podľa § 316 ods. 3, preskúma zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo. Na chyby, ktoré neboli odvolaniu vytykané, prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1.

Podľa § 319 Tr. por. odvolací súd odvolanie zamietne, ak zistí, že nie je dôvodné.

Súd I. stupňa vykonal na hlavnom pojednávaní všetky dostupné dôkazy potrebné na rozhodnutie o obžalobnom návrhu tak, ako to predpokladá ustanovenie § 2 ods. 10 Tr. por. a tieto dôkazy aj správne jednotlivo i vo vzájomných súvislostiach v zmysle § 2 ods. 12 Tr. por. vyhodnotil.

S poukazom na ustanovenie § 317 ods. 1 Tr. por. si odvolací súd v celom rozsahu osvojil odôvodnenie napadnutého rozsudku a odkazuje na jeho príslušnú časť, bez potreby v celom rozsahu ho opakovať.

Odvolací súd dáva do pozornosti mimoriadne podstatnú skutočnosť a to, že obžalovaný A.Á. A. vyššie uvedeným odvolaním napadol výlučne výrok o treste zákazu činnosti, ako aj výrok o uložení ochranného liečenia, takže odvolací súd bol obmedzený revíznym princípom podľa § 317 Tr. por. a teda v konečnom dôsledku bol oprávnený preskúmať a preskúmal iba tieto napadnuté výroky.

Odvolací súd nevzhladol žiadne pochybenie vo výroku o treste zákazu činnosti v napadnutom rozsudku. Súd I. stupňa pri ukladaní trestu rešpektoval účel trestu v zmysle § 34 ods. 1 Tr. zák. a jeho druh a výmeru určil v súlade s hľadiskami vyjadrenými v § 34 ods. 4 Tr. zák.

Správne postupoval súd I. stupňa, keď v súlade s § 38 ods. 2 Tr. zák. prihliadol na pomer a mieru závažnosti poľahčujúcich a priťažujúcich okolností a zistil existenciu jednej poľahčujúcej okolnosti uvedenej v § 36 písm. l/ Tr. zák., t.j. že obžalovaný sa k spáchaniu predmetnej prejednávanej trestnej činnosti v plnom rozsahu priznal a túto aj oľutoval, priťažujúca okolnosť nebola zistená žiadna.

Z uvedeného teda vyplýva, že pomer poľahčujúcich a priťažujúcich okolností je 1:0, v dôsledku čoho podľa § 38 ods. 3 Tr. zák. sa horná hranica základnej trestnej sadzby znižuje o jednu tretinu.

Správne teda postupoval súd I. stupňa, keď obžalovanému v súlade s § 61 ods. 2 Tr. zák. uložil trest zákazu činnosti vykonávať zamestnanie ošetrovateľa vo výmere 2 roky. Obžalovaný A.E. A. bol počas páchania prejednávanej trestnej činnosti výrazne pod vplyvom alkoholických nápojov, takže po danú dobu uloženého zákazu činnosti nebude môcť vykonávať zamestnanie ošetrovateľa tak, aby sa

zamedzilo jeho osobe, aby opätovne neohrozoval tie osoby, ktoré by boli zverené do jeho opatery ošetrovateľa.

V tejto súvislosti sa odvolaciemu súdu žiada podotknúť, že ustanovenie § 38 ods. 2 Tr. zák. platí aj pri tomto druhu trestu, takže pomer a určenie okolností bolo potrebné uviesť vo výroku aj tohto druhu trestu. Základné rozpätie v § 61 ods. 2 Tr. zák. je 1 až 10 rokov, v dôsledku čoho podľa § 38 ods. 3 Tr. zák. sa horná hranica základnej trestnej sadzby znižuje o jednu tretinu na rozpätie 1 až 7 rokov. Takto uložený trest zákazu činnosti je teda uložený súdom I. stupňa správne pri dolnej hranici zníženej trestnej sadzby a neuvedenie okolností v samotnom výroku je len formálnym pochabením, ktoré nemá žiaden vplyv na zákonnosť a vecnú správnosť napadnutého výroku.

Čo sa týka odvolacej námietky obžalovaného A. A., ktorý poukazoval na skutočnosť, že v súčasnosti absolvuje kurz opatrovateľstva, v dôsledku čoho žiadal o zrušenie uloženého trestu zákazu činnosti vykonávať zamestnanie ošetrovateľa, odvolací súd konštatuje, že funkcie opatrovateľa a ošetrovateľa nie sú totožné. Ak obžalovaný bude vykonávať funkciu opatrovateľa, neporuší uložený trest zákazu činnosti vykonávať zamestnanie ošetrovateľa, pretože mu nebol uložený aj trest zákazu činnosti vykonávať zamestnanie opatrovateľa.

Správne taktiež postupoval súd I. stupňa, keď obžalovanému A. A. uložil v súlade s ustanovením § 73 ods. 2 písm. d/ Tr. zák. aj ochranné protialkoholické liečenie ambulantnou formou, pretože zo záverov znaleckého posudku znalkyne A.. D. S. vyplýva, že obžalovaný je dlhodobo závislý od alkoholu a znalkyňa napokon aj navrhla uložiť protialkoholickú liečbu ambulantnou formou.

Čo sa týka odvolacej námietky obžalovaného A. A., podľa ktorej v roku 2013 absolvoval ambulantnú protialkoholickú liečbu v CPLDZ na Hraničnej ulici v Bratislave, odvolací súd konštatuje, že v prípade, ak sa tieto tvrdenia preukážu ako pravdivé, môže obžalovaný po predložení dokladov preukazujúcich ich oprávnenosť požiadať o upustenie od výkonu uloženej liečby, nakoľko zanikli dôvody, na základe ktorých bola liečba uložená. Ak sa však preukáže, že tieto dôvody stále trvajú, bude povinný uloženú liečbu v celosti vykonať.

Vzhľadom k tomu, že odvolací súd nezistil žiadne dôvody pre zmenu napadnutých výrokov rozsudku súdu I. stupňa, odvolanie obžalovaného A. A. ako nedôvodné v zmysle § 319 Tr. por. zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný ďalší riadny opravný prostriedok.